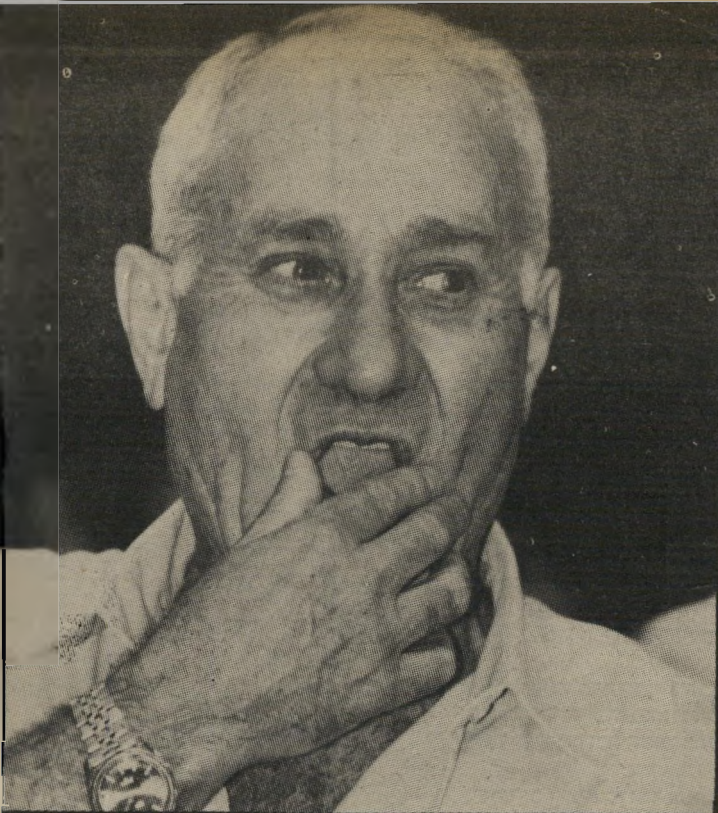

את גביש!

מועמד לרשימת גביש
מנהל מגזע מיוחד

דיה. גביש נעלב. רמז שהוא יכול ללכת. הוא חש שרווחיו אינו נותן לו די גיבוי במאבקו מול דרישות האיגוד המיקצועי.

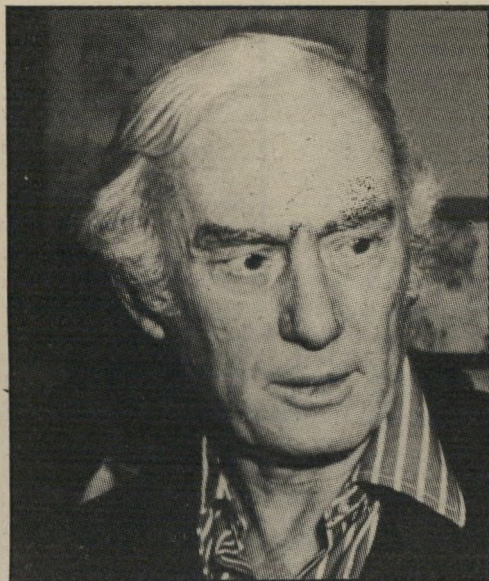
בימי בלומנטל ורם כסף רב למועצות הפועלים. גם עכשיו הוא זורם, אך במשורה. התוצאה: מתיחויות עם מועצות הפועלים ברחבי הארץ, שם נמצאים מיפועלי הקונצרן.

עלפי חברת העובדים, ריווחי כור מתחלקים כך: שני שליש לחידוש הצמיחה ושליש לחלוקה במפעלים. אך עם הרווחים יש גם טעויות, כמו השקעות גדולות בעיירות פיתוח — עלפי דרישת ההסתדרות — שלא הצדיקו את עצמן כלכלית ונותנות את אותותיהן. המשבר שבו נתונות סול-תם, יצרנית הנשק, ותדיראן, עושות את שלהן למאזן, כמו גם כישלון אל-אנס. מחנק האשראי מעמיד גם את כור במצב עדין ביותר.

כל זה הוא קרקע נוחה למי שמנסים לערער את מעמדו של גביש.

בינתיים מתבצר גאון בלישכתו ה' צנועה במשרדי הקוראופ בגבעתיים. מלאכתו נעשית עתה בידי אחרים — ואם לא בידיהם, הרי שהמאזן הצפוי של כור לשנת '85 פועל לטובתו.

על קיסר אמרו פעם שהוא חושש ממועזים. עתה מנסים מקורביו לשכנע אותו שפרישתו, בטרם עת, של ישעיהו גביש, ומינוי גאון לתפקיד, יהיו מהלך שלא יפגע בו ובמערכת, אלא יביא לתוצאות טובות. האם הוא ישתכנע?

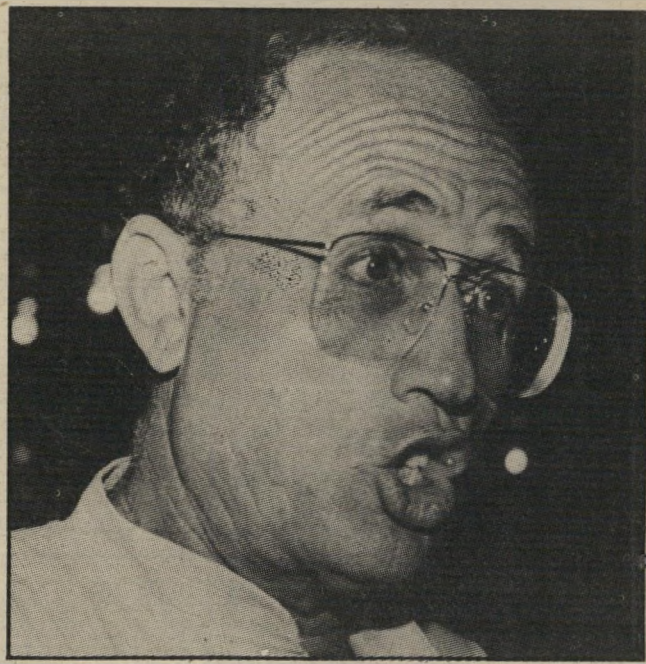
זוממים בלומנטל וגבלי
דלת פתוחה אצל המזכ"ל

אינו מעורב בחיי המפלגה, למרות שהוא רשום כחבר. אחרי הבחירות ה' אחרונות הוזכר שמו כמועמד למישרה של שר כלכלי. הוא מצניע לכת, חניך קיבוץ גיבעתי-השלושה ויוצא פלמ"ח. אין לו רקע כספי או תעשייתי, ולכן הוא נעזר רבות באופיר ובכספי. כקצין בכיר בצה"ל הוא התגורר בבאר-שבע. רק לפני כמה שנים עבר לננוה-מגן. הוא ממעט ביציאות לחו"ל, ואם זה בתפקיד — הוא אינו לוקח את אשתו עימו על חשבון החברה. נהגו, עורא, ששירת איתו בצבא, נאמן עליו ביותר. הוא נותן אמן באנשים ושונא לפטר, אלא אם כן הגיעו מים עד נפש.

למרות מיגבלותיו המיקצועיות, הוא פועל כאופן עצמאי, ללא יועצים רישמיים, סמנכ"ל או עוזרים. הוא מטל בל בכל דבר, לא תמיד מתוך ידיעה מלאה מה הוא עושה.

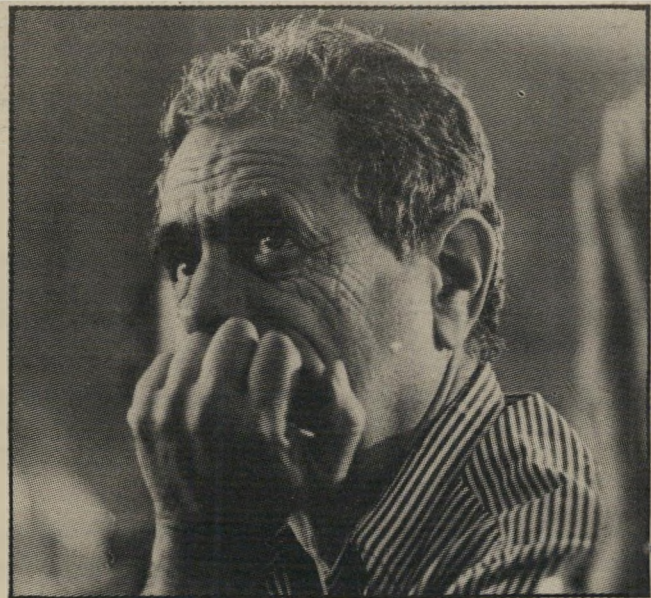
ייתכן שבעבר שיטה כזו פעלה בהצלחה. עתה, בתנאים הנוכחים של

מועמד גאון
שיחה שקיבלה כנפיים

יכול להבטיח לעצמו את התפקיד בתום הקארנציה של גביש, שהוא היום בן 60. מסיבה זו גאון רצה בסמנכ"ל, עכ" שיו. כשהיה ברור שהדבר לא עולה בידו, העלה מישור רעיון שקיסר יתן לו מיכתבי-כוננות, ובו יבטיח לו את מקומו של גביש, בכוא היום. קיסר, כידוע, אינו חותם על שום נייר, ולכן לא יכול היה לספק את רצונותיו של גאון. כך שלא נותר לו אלא להמתין. אך מי יתקע לידו של גאון, שכעוד כמה שנים יהיה התפקיד שלו? הכל יכול להשי

כספי, דתי שאינו חובש-כיפה, שהוא היועץ המישפטי של החברה ומוכירה. גם הוא נאמן מאוד לבלומנטל. בלומנטל עסוק עתה עד מעל לאוזניו בסוגיה מישפטית שגרם אותה קיסר. לא מכבר הודיע המזכ"ל, שחבר מועצת-מנהלים לא יכהן בתפקידו יותר משתי תקופות-כהונה, שהן בסך-הכל שש שנים. על פי כלל זה חייב בלומנטל, המכהן כבר זו השנה התשיעית, ללכת מייד, אך הוא מבקש שתקופת שש השנים תחושב לו רק

מזכיר רוזולין
אזולתי

תנות עד אז, וגביש יכול למנות סמנכ"ל אחר.

לכן, חייבים לפעול עכשיו. בעייתו העיקרית של גביש היא, שבחלק מהטענות העקרוניות המועצות נגדו יש צדק רב.

גביש, אלוף פיקוד-דרום במלחמת ששת-הימים וכמעט רמטכ"ל, החל את דרכו בכור בסוף שנות ה'60. הוא הובא על-ידי עמית ומונה כמנהל חטיבת כור מתכת. הוא ממלא את תפקידו הנוכחי מזה שלוש שנים. אין לו תאריך פרישה, למרות שעלפי גאון הוא אמור לסיים את תפקידו בעוד שלוש וחצי שנים. גביש הוא מנהל מגזע מיוחד. הוא

מאז שנבחר כיו"ר כור, ב'81, כלומר, שיוכל להמשיך בתפקידו עד '87.

רכילויות והשמצות

מ' באמת, ראוי להחליף את גביש בכוא היום?

האמת היא שגאון הוא מועמד מצויין.

חברת-העובדים דלה מאוד באי-שם היכולים לנהל קונצרן-ענק כמו כור. ייתכן מאוד שגאון הוא היורש המתאים לגביש. השאלה היא אם גאון